

אכילה ושתייה מהתקשי עי יותר מיום אחר. ואף על גב שהדבר הצעה נאמר בגון אחר, והפל בפה, וזה וזה דבר אחד, וכל אחד במקומו, וכך זה.

ולמננו, ביום קעה כל השמחה וכל האור וכל הסליחה של העולמות, כלם תלויים באם העליונה, שלפיה המعنינות שופעים וויצאים ממנה, ואנו מאירים כל אותם מאורות, ומאירים באור ובשמחה, עד שהכל מתבשם. ואנו כל אוטם הדינים נמצאים באור, והדין לא נעשה, ועל כן תענו את נפשותיכם.

אמר רבי אבא, הרי מוננו בא ראותה מגוף המשנה - לא גלו ישראל מארצם עד שכפרו בקדוש ברוך הוא, שסתוב (שמואל-ב) אין לנו חלק בודוד ולא נחלה (לו) בבן ישি, והרי נאמר. פסוק אחר מצינו על זה, שסתוב (מלכים-א יא) ראה ביתך דוד. אמר לו, כה זה ודאי, בית דוד נקרא, כמו שסתוב (ישעה ח) בית יעקב לכיו ונילכה באור יי'. בית יעקב, כמו שנאמר (שם ס) ובית תפארתי אפואר. לכו ונילכה באור יי', דכתיב, (בראשית ט) ונחר יוצא ונילכה באור יי', דכתיב, (ישעה ס) ובית תפארתי אפואר. לכו מעדרן להש��ות את הגן, ונטעת האי גן לאשתעשעה ביה עם צדיקיא, דביה שרים. כאן, כתיב אף בעשור לחדר השבעי הטעם את יום הփורים הוא וגוי ועניתם את נפשותיכם. וכותוב והיתה לכם לחקת עולם חדש השבעי וגוי. מה שכתוב אך, מה הוא רוץ בآن? אמר לו, זה בא מעט, שפין שאמר ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדר, אמר אמר (לבר) אף בעשור, והיה צרייך להיות אך עשור! שבעשור הדרבר תלווי.

למננו, כתוב אף בעשור לחדר השבעי הטעם הוא וגוי ועניתם את יום הփורים הוא וגוי ועניתם את נפשותיכם. וכותוב והיתה לכם לחקת עולם חדש השבעי וגוי. מה שכתוב אך, מה הוא רוץ בآن? אמר לו, זה בא מעט, שפין שאמר ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדר, אמר אמר (לבר) אף בעשור, והיה צרייך להיות אך עשור! שבעשור הדרבר

ובגין פך, אכילה ושתייה מפתיעאה, יתר מיומא אחרא. ואף על גב דהאי מלאה אתרмер בגוֹנָא אַחֲרָא, וככלא שפיר, והאי וְהַאי מלה חדר, וכל חדר באטריה, והכי הוא.

וְהַאֲנָא, בְּהַאי יוֹמָא, בֶּל חִידָּג, וְכֶל נְהִירָוּ, וְכֶל וְתִרְנּוֹתָא דְעַלְמִין, בְּלָהוּ תְּלִין בְּאַיִמָּא עַלְאָה, דְכֶל מְבֻועֵן גְּגִידִין וְגְפִיקִין מִנָּה. וכדין נְהִירָין בֶּל אִינְיָן בּוֹצִינִין, וְנְהִרְיָן בְּנְהִירָוּ בְּחַדְוֹתָא, עַד דְמַתְבָּסָם כֵּלָא. וכדין בֶּל אִינְיָן דִּינְיָן אַשְׁתְּכָחוּ בְּנְהִירָוּ, וְדִינָא לֹא אַתְעַבֵּיד, וְעַל דָּא תָעַנוּ אֶת נְפִשּׁוֹתֵיכֶם.

אמר רבי אבא, הָא אָזְקִים לְה מֵר, מֵן גּוֹפָא דְמַתְנִיתָא, לֹא גָלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָם, עַד שְׁכִפְרוּ בְּקֹדֶשׁ אֶרְחָא בְּרִיךְ הוּא. דְכַתִּיב, (שמואל ב) אֵין לְנֵי חָלֵק בְּדוּד וְלֹא נְחַלָּה בְּבֵן יְשִׁי, וְהָא אַתְמָר. רָא אַתְרִינָא אַשְׁפְּחָנָא בְּהָאֵי, דְכַתִּיב, (מלכים א יב) רָאָה בִּתְךָ דָוד. אמר ליה, הַכִּי הוּא וְדָא, בֵּית דָוד אַקְרֵי, בִּמְהַדְכְּתִיב, (ישעה ב) בֵּית יְעַקְבָּר לְכֹו וְנִלְכָה בְּאָוֹר יְיָ. בֵּית יְעַקְבָּר, בִּמְהַדְכְּתִיב לְאֵת אָמֵר (ישעה ס) וּבֵית תְּפִאָרָתִי אַפְּאָר. לְכֹו וְנִלְכָה בְּאָוֹר יְיָ, דְכַתִּיב, (בראשית ט) וְנִחר יָצָא מַעַדְן לְהַשְׁקֹות אֶת הַגֵּן, וְנִטְעָה הַאֵי גֵן לְאַשְׁתְּעַשְׂעָא בֵּיה עִם צְדִיקִיא, דְבִיה שָׁרִין. כאן, כתיב אף בעשור לחדר השבעי הטעם יום הփורים הוא וגוי ועניתם את נפשותיכם. וכתיב והייתה לכם לחחת עולם בחדר השבעי הטעם וגוי. אך דכתיב, מאי קא בעי הכא. אמר ליה, למעוטא קא אהיא. דכיוון דאמר ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדר, אמר (לבר) אף בעשור. אף בעשור מיבעי ליה. דבעשור תליא מלחה.

אמר ליה אי הַכִּי, (שםoth יב) אף ביום הראשון אמר לו, אם פך, (שםoth יב) אף ביום הראשון תשבתו שאר מטבחיכם, ושנינו אף - חלק, חציו